

### [Landbrugsministeren.]

fra Udlandet. Men meget vigtigt er det naturligvis, at de Priser, man fastsætter, ikke ligger højere, end de kan bæres af Husdyrproduktionen; ellers ødelægges man meget mere, end man indvinder ved Foranstaltningerne. Med andre Ord: en Pris, der stimulerer Interessen for Udnyttelse af den danske Jord mest muligt, men ikke svækker Interessen for Husdyrproduktionen. Sker det sidste, vil man let tabe 2 Kr. for hver 1 Kr., man tjener ved Kornprisens Hævning.

Angaaende Enkelthederne i det Forslag, jeg hermed har den Ære at forelægge for det høje Ting, skal jeg fremsætte nogle Bemærkninger om de vigtigste Bestemmelser.

§ 1 indeholder en Bestemmelse om, at saa længe Loven gælder, maa der være fri Indførsel af Korn, dog med Udstedelse af Valutaattester efter samme Regler som hidtil.

Da det er af saa uhyre stor Betydning, at man ikke fastsætter højere Priser paa Kornet, end Husdyrproduktionen kan bære, maa der naturligvis ikke paa nogen Maade ved andre Begrænsninger af Kornindførselen ske yderligere Prisforhøjelse. Jeg ved nok, at der fra forskellig Side foruden Kornafgiften ogsaa kræves Importbegrænsning. Fra modsat Interesse faar jeg daglig Breve, der fortæller, hvor ængstelig man er for, at de Priser, der er nævnt, ligger for højt for Rentabiliteten i Ægproduktionen, og denne udgør, som bekendt, op mod 100 Mill. Kr. Eksportværdi, foruden det indenlandske Forbrugs Værdi. Skulde det mod Forventning vise sig nødvendigt at gennemføre yderligere Importbegrænsning af Korn, kan dette derfor ikke ske, uden at denne Lov ændres.

I § 3 fastsættes de Afgifter, som man i Landbokommissionen efter meget lange Forhandlinger er blevet enig med mig om.

Afgifterne skal være saa store, at Prisen cif dansk Havn med Tillæg af Afgiften bliver: paa Byg og Hvede 13 Kr. pr. 100 kg, paa Havre og Blandsæd 12 Kr. og paa Rug og Majs 11 Kr. 50 Øre. Cif-Prisen skal være den laveste for hver enkelt af Kornsorterne, og disse skal være gode og sunde Varer. De angivne Priser forhøjes med 10 Øre pr. 100 kg pr. 1. Januar, 1. Februar, 1. Marts og 1. April 1936. For saa vidt de nævnte Kornsorter indføres knust, gruttet, maltet, formalet eller valset til Gryn, fastsætter Landbrugsministeren paa samme Maade tilsvarende Afgifter.

I Forhold til den sidste Kornlov er der

sket den Ændring, at Rug til Brød ikke denne Gang er fritaget for Afgift. Jeg lagde megen Vægt paa sidste Gang, at Rugbrødet blev fritaget, men jeg erkender, at de Ændringer i det almindelige Indtægts- og Prisniveau, som er foregaaet siden da, ikke tilnærmelsesvis berettiger til samme Fritagelse nu. Ordningen var ogsaa overordentlig vanskelig at administrere, og den fristede i høj Grad til Overtrædelse. Hertil kommer, at de Priser, der er betalt for Rug fra den sidste Kornlovs Ophør og indtil for nogle faa Maaneder siden, ikke ligger ret langt under de Priser, der fastlægges her.

Gennemsnitscifpriserne paa Rug var i Perioden 1. September 1934 til 1. Januar 1935 11 Kr. 3 Øre, ikke engang 50 Øre under Lovforslagets, og fra 1. Januar til Udgangen af April var Gennemsnitscifprisen 9 Kr. 67 Øre. Den samlede Gennemsnitscifpris var i disse 8 Maaneder 10 Kr. 35 Øre, altsaa kun 1 Kr. 15 Øre pr. 100 kg under Forslagets Pris. Ja, selv om man tager Perioden fra Maj til 24. Juli med, er Gennemsnitsprisen for disse 10 Maaneder 9 Kr. 82 Øre. Som man vil se, er der i Forslagets Priser ikke noget Grundlag for større Forhøjelse af Rugbrødsprisen.

Jeg vil dog ikke lægge Skjul paa, at de Kroners Merudgift i Husholdningerne, Forslaget vil betyde, kan blive en ikke ringe Byrde for visse Kredse af Befolkningen — jeg tænker her nærmest paa arbejdsløse, Landarbejdere og ligestillede.

Desværre udstrakte den Forstaaelse, der til sidst i Landbokommissionen bragte de modstridende Landbointeresser til i Fællesskab at enes om et Resultat, sig ikke saa vidt, at man fra de to Oppositionspartiets Side vilde være med til at fritage disse vore allerfattigste Medborgere for denne Merudgift ved at tage et Par Millioner Kr. af Kornpuljen til Udstedelse af Brødkort til Uddeling mellem disse fattige Mennesker.

Til Beroligelse for Ægproducenter, der i disse Dage over for mig udtaler deres Ængstelse for disse Kornpriser, vil jeg gerne sige her: Det er jo kun en meget ringe Forhøjelse i Forhold til de Priser, der var fastsat i den tidligere Kornlov, og ingen næneværdig Forhøjelse fra de Priser, der var gældende fra 1. September ved Kornlovens Udløb til helt hen i Foraaret 1935.

Til Oplysning heraf skal jeg meddele, at den 1. September efter Kornlovens Ophør var Gennemsnitsprisen for alle 5 Kornsorter ca. 12 Kr. 40 Øre, altsaa over de i Forslaget her fastsatte. Den 1. Januar 1935 var Prisen faldet til 10 Kr. 40 Øre mod godt 12 Kr. i Forslaget. Den 1. April